

PAKSI ATOMERŐMŰ DOLGOZÓINAK SZAKSZERVEZETE

Mi újság ?

a PADOSZ -nál

XIII. évfolyam, 2. szám

2009. február

Finnországi tapasztalatok

Lehetőséget kaptam arra, hogy az év elején Finnországba utazzak. Jari Vilén nagykövet őszinte, és hathatós támogatásával alakították ki számunkra a tanulmányutunk igen kötött, ám tartalmas és hasznos programját. A társ-szakszervezetek vezetőivel tanulmányozhattuk az úgy nevezett „finn modellt”, mely segítségével már építik országuk 5. atomerőműves blokkját.

Miért kellett erről nekünk tapasztalatot gyűjteni?

Azért, mert mára közbeszéd tárgya a paksi bővítés, az 5. és 6. blokk építésének szükségessége. Magyarország sem kerülheti el a villamos energia ellátással kapcsolatos döntések mielőbbi meghozatalát, az elodázással késleltetjük problémáink megoldását. A finn modell nem abban egyedi, hogy támogatja a nukleáris energia elfogadását, és bővítését. A modell új típusú finanszírozással valósítja meg az építkezést, figyelembe véve Finnország gazdasági, társadalmi, és szociális érdekeit egyaránt.

Kérdezhetnénk, mi köze ehhez a szakszervezeteknek, miért ütik bele az orrukat olyan dolgokba, ami a „döntéshozók” felelőssége?

A finnek a jelenleg épülő blokkjuk beadványát első körben elbukták. Levonták a kudarc okának következményeit, és az újabb beadványuk sikeres lett. Nem a beadvány alaptartalma változott meg, hanem újrafogalmazták az atomenergiának a különböző energiatípusokhoz fűződő viszonyát, és más típusú kommunikációt folytattak. Nem gondolták, hogy az energiaigényt csak az újabb blokkok tudják kielégíteni. Hiszik azt, mindenkinek van helye az energiapalettán, a helyes arányt kell abban megtalálni.

Megtapasztalták azt is finn kollégáink, hogy nem elég szakmailag bebizonyítani, igazolni a bővítés fontosságát, adatok tömkelegét zúdíttani társadalomra, parlamentre. Minden-mindennel összefügg, az ember döntéseit a környezeti hatások jelentősen befolyásolják. Természetesen a tények, számok, adatok alapvető kellékei a jó döntés meghozatalában, ám a társadalom véleménye is jelentős, és akinek a parlamentben a gombot kell megnyomni, nem teheti meg, hogy figyelmen kívül hagyja ezt a fontos szempontot.

Lassan kezd kialakulni a kép, hogy mi, szakszervezetek hol csatlakozunk a folyamatba. Finnországban a kormányzat, a munkáltatói szervezetek és a szakszervezetek összefogtak a bővítés ügyében. Próbáljuk meg mi is, hátha sikerül nekünk is. Érveink, indokaink, okos gondolataink nekünk is vannak, találjuk meg a közös nevezőt ebben a társadalom számára igen fontos kérdésben. Szűkebb környezetünkkel kapcsolatban pedig láttuk azt, hogyan kommunikáljunk egyszerűen, világosan, és érthetően. Legyünk határozottak, de ne szerezzünk ellenséget magunknak szervezetek, iparágak irányából, mert helye van mindennek.

Mi is feladata szervezetnek, tagnak, vezetőnek, erőműves dolgozónak?

Először is azonosulni kell azzal a gondolattal, hogy számunkra megbízható, gazdaságos, és biztonságos az atomenergia bővítése. Mondjuk el, hogy kezelni tudjuk a ránk bízott technológiát, a biztonságos és felelősségteljes munkavégzéssel nem veszélyeztetjük magunkat, családjunkat, szűkebb és tágabb környezetünket. Ne bonyolódjunk bele műszaki, gazdasági kérdésekbe, azt hagyjuk meg a szakembereknek. Legyünk az atomerőmű „követői”, vállaljuk fel az élet minden területén büszkén azt, hogy hol dolgozunk, mit csinálunk. Gyermkeink jövője nem lehet közömbös senki számára. Hozzunk el minél több látogatót, hogy saját szemével győződjön meg arról, amiről beszélünk. A feladataink sorából természetesen ne maradjon ki a pontos, és felelősségteljes munkavégzés sem.

Amiről most beszámoltam, természetesen egy folyamat kezdete csak, ennek még egy sor ága-boga lesz, járjon mindenki nyitott szemmel és füllel.

Persze a finn szakszervezetis kollégák a működésük, szervezetük, tárgyalásaikról, és egy sor hasznos dologról is tájékoztattak bennünket. Csak követendő példaként szeretném említeni, hogy példaértékű Finnországban a szociális partnereknek kapcsolata. A dolgozók több mint 90%-a szakszervezeti tag (azt már csak zárójelben említem meg, hogy tagdíjuk mértéke nem 0.8 %, hanem 1,4%).

Van mit, tanulunk, van hová eljutnunk veselkedjünk neki közösen.

Lőrincz László

Amikor egymást segítjük

Egy közösségnek akkor van igazán ereje, ha összefognak minden esetben. Segíteni egymást, ha a sors úgy hozza. Napjainkban egyre többen vannak, akik segítségre szorulnak. A nyugdíjasoknál gyakran előfordul a váratlan betegség, hosszantartó orvosi kezelés. A beteg ember „kiszolgáltatottá” válik. A család, a barátok, kollégák ilyen esetben sokat tudnak segíteni. Akár az otthoni ápolásban, vagy környezetében elvégzendő munkákban. Számtalan jó példát fel lehetne sorolni, hogy az elmúlt évek során hány esetben tudott a PADOSZ segíteni a bajban jutott aktív és nyugdíjas munkatársainkon. A sok eset közül megemlítve a napokban történt az egyik. Egy PADOSZ tisztségviselő véletlenül összetalálkozott egy 19 éve leszázalékolt erőműves asszonnyal. A beszélgetés során elmondta, hogy pár évvel ezelőtt vásárolt házában még számtalan dolog hiányzik. Nincs szekrénye, amibe a ruháit elrakja, székek, amire le lehetne ülni, ha valaki látogatóba jön hozzá. A hír hallatára garázsban tárolt két „feleslegessé” vált szekrényét ajánlotta fel egy szintén nyugdíjas kolléga. Természetesen ingyen. Az egyedülálló beteg asszonyhoz a két szekrény szállítását négy szakszervezeti tag vállalta. A szekrény a „helyére” került a szobában. Nagy öröm volt a nyugdíjas asszonynak, épp úgy a segítőknek is, hogy segíthettek.

Az eset után, pár nappal később beszélgetést kezdeményeztem a rokkantnyugdíjas asszonnyal, aki vállalta a nyilvánosságot. Kértem, hogy beszéljen magáról, milyen körülmények között él, valamint miben lehetünk a segítségére.

- *Legelőször is köszönöm a lehetőséget, hogy a nyilvánosság előtt is megköszönhetem azt az önzetlen segítséget, amit most kaptam, de felsorolni is nehéz ahányszor segített a PADOSZ az elmúlt közel húsz év alatt. Csekk Mária, paksi születésű vagyok, fiatalon 23 évesen 1977-ben kerültem a Paksi Atomerőműbe. A lakótelepen kapcsolt munkakörben, mint lifthezelő valamint a sportolók szálláshelyén takarítóként dolgoztam. Nagyon jól éreztem magamat. Úgy éreztem, hogy a munkámat megbecsülték, jó volt ott dolgozni. Sajnos a nyolcvanas évek végén egészségi állapotom megromlott, aminek az lett a következménye, hogy 1990-ben leszázalékoltak. Felsorolni is nehéz lenne, hogy hányszor műtöttek, vagy hányszor voltam kórházban. Kezdetől fogva egyedül neveltem a lányomat, aki már felnőtt önálló keresettel rendelkezik. Ameddig éltek a szüleim támaszkodhattam rájuk. Mindenben a segítségemre voltak. Szerencsére mindhárom testvérem – a bátyám, öcsém, húgom – Pakson laknak ők is segítenek. Kis nyugdíjas vagyok, sokszor kerülök olyan helyzetbe, amikor nem jut mindenre. A nyugdíjam fele a gázszámla befizetésére megy el. Van olyan, amikor a számtalan sok gyógyszer közül kell választanom, hogy melyiket váltsam ki, mivel az összesre nem telik. Legtöbb esetben, amikor műtétre kerül sor, kimondva, kimondatlanul pénzbe kerül. Ilyen esetben kénytelen vagyok szakszervezeti segílyt kérni. A szakszervezet, amelynek közel negyven éve vagyok a tagja, mindig segített. A nőnap megemlékezés is nagyon nagy örömet ad minden alkalommal. Három éve, hogy a PADOSZ Nyugdíjas Tagozat létre jött, még szorosabb kapcsolat alakult ki közöttünk. Az emberi jó szó, a segítő kéz a bajba jutó embernek, „mentőövet” jelentenek. Együtt egymásért – ha ezt érezzük, akkor soha sem leszünk egyedül.*

- Köszönöm a beszélgetést, minél előbbi gyógyulást kívánunk valamennyiünk nevében.
- Köszönöm én is a kellemes beszélgetést, a jó kívánságot, rám fér. Napokban várom a kórházi beutalómat, mivel ismételten műtét előtt állok.

Karácsony Szilárd: MUNKAKÖNYV (folytatásokban)

/7/

Tedd félre az előítéleteidet!

1994-től napjainkig lehetőségem volt egy felmérést készíteni arról, hogy mit is gondolnak az emberek a szakszervezetről. Közel ezer, az ország különböző pontjain, eltérő körülmények között élő munkavállaló öt kérdésből álló kérdőívet töltött ki. A kérdések a következők voltak: *Mi a szakszervezet? Mi a munkavállalók véleménye a szakszervezetekről? Ki, miért szakszervezeti tag? Mire való a tagdíj? Milyen érdekérvényesítő eszközöket ismer?*

A válaszokat adók teljesen önként és név nélkül töltötték ki a kérdőíveket. Nagyon sok nekem tetsző válasz született, ugyanakkor megdöbbentő volt az eredmény. A kitöltött kérdőívekből egyértelműen megállapítható volt, hogy az emberek többsége a szakszervezethez *érzelmi alapon* viszonyul. Az összefogásban rejlő lehetőséghez csak a válaszadók elenyésző része adott saját érdekből táplálkozó, tudatos választ. Természetesen ez nem az ő hibájuk, de attól még tény, hogy ma Magyarországon a munkavállalók a saját összefogásukban rejlő lehetőségeket érzelmi alapon ítélik meg, és sokszor utasítják el anélkül, hogy annak előnyeit és — nem tagadható — buktatóit a saját boldogulásuk oldaláról tudatosan megvizsgálják. Ezért arra kérlek, hogy tedd félre az előítéleteidet, és ne törődj mással, csak magaddal! Mert a munkaerő-tulajdonosok összefogása nem elsősorban érzelmi kategória, mint azt sokan hiszik, hanem *mindenkinek jól felfogott egyéni gazdasági, szociális érdeke* — így Neked is.

Az összefogás előnyei

Emlékszel a használt autóvásárlási példára?

Milyen érdekes, hogy amikor a pénzünk csereértékéről alkudozunk, és nem érezzük eléggé felkészültnek magunkat, akkor többnyire igénybe vesszük egy szakértő segítségét. Ugyanakkor, korántsem ilyen természetességgel tesszük meg ugyanezt, amikor a munkaerőnkéről alkudozunk. Vagy talán meg sem tehetjük? Végül is, ha belegondolunk, nem is olyan egyszerű. Mint már említettem, a rekordok könyvébe illene, ha egy felvételi beszélgetésre mondjuk egy vájár vagy pék magával vinné a munkajogászát és a közgazdászát. Mielőtt megkötné a munkaszerződését, alaposan szemügyre vetetné azt a jogászával, akinek bizonyára jó pár módosító indítványa lenne hozzá. A közgazdásza pedig ugyancsak alaposan megvizsgálná a vállalat gazdasági helyzetét, hogy megállapítsa, ügyfelének érdemes-e odakötnie magát. A mai általános gyakorlat szerint sokkal nagyobb az esélye annak, hogy a felvételért felelős ügyintézők valamilyen más ok miatt alkalmatlannak ítélnék a jelöltünket, mint hogy nekiálljanak alkudozni a munkaszerződés formai és tartalmi jegyei fölött.

Akkor le kell mondanod erről a lehetőségről? Nem. No persze, nem a fent említett szakértői felvonulás a jó megoldás. Napjainkban ennél egy sokkal kisebb egyéni kockázattal járó, de annál nagyobb eredménnyel kecsegtető lehetőséget jelent az összefogás. Azért napjainkban, mert az egyesülési jog korántsem volt mindig természetes lehetőség a munkavállalók számára. Hiszen még ma is léteznek olyan országok, ahol üldözik azokat, akik bármilyen munkahelyi egyesülés létrehozásán munkálkodnak.

Lássuk, milyen előnyöket hordoz számodra, ha összefogsz a hozzád hasonló helyzetűekkel!

Milyen előnyökkel jár az összefogás?

(folytatjuk)

Hogy mennyire odafigyelnek a karbantartókra úgy általában

Itt van pl. a vállalati üdülőkbe történő jelentkezésének esete.

Mikortól lehet jelentkezni? December 20. után interneten, vagy személyesen január 7-től. A karbantartók, a fizikai létszámnak 90 %-a már szabadságon van ilyenkor. Miért is? Mert kora tavasztól késő őszig átrakások zajlanak, és hát persze a szabadságot is ki kell adni valamikor, meg az akkorra összegyűjtött csúszókat is. Mikor januárban jönnek dolgozni, akkor döbbennek rá, hogy mintha kiszaladtak volna az időből. Meg még nem is tudják, mikorra jelentkezzenek, mert azt sem tudják mikorra várhatóak a leállások. Mikor ezt megtudják, már elég késő ahhoz, hogy decemberben tudjanak jelentkezni, és persze még a feleségekkel is egyeztetni kell. Ha ezek az időpontok már rendelkezésére állnak, akkor lehetne megnézni, hogyan is lehet időpontokat találni. Persze meg kell kérni valakit, hogy segítsen, mert ez nem mindenkinek olyan egyértelmű. Mikor megnézték a gépen a lehetőségeket, és a gépen nem minden olyan egyértelmű, többségük a személyes konzultációt választja. Mikor ezt személyesen szeretné megtenni, rádöbben, hogy már az egész nyár le van foglalva Balatonfüreden.

És most vizsgáljuk meg az átrakások időbeosztását. Leírhatnám pontosan mikor melyik blokk áll le, de fölösleges. Ezért csak annyit áprilistól novemberig. Ebben az időszakban van hathetes szabad időszak, ami persze nem összefüggő, el van tagolva. Ebben a hat hétben szerettünk volna Balatonfüredre jelentkezni, de a lehetőségünk sem volt meg. Na persze mondhatnák, mit reklamálnak, ott van Sopron meg Dombori. Ott azért akadnak még szabad helyek, de mi is szeretnénk Balatonfüreden nyaralni. És ez évek óta nem adatik meg. Ha netán valamelyik kollégám, valami véletlen folytán be tud jelentkezni Balatonfüredre főszezonban üdülni, az megnézheti magát, mit kap a főnökétől. Átrakás idő alatt? Mit képzelsz? És ez így megy évek óta.

Így hát marad nekünk a mellékszezon. Késő ősz-tél, vagy ha nyáron szeretnénk ebben a hat-hétben főszezonban nyaralni, kérünk üdülési csekket. És hát persze, hogy a főszezon ugye kollégák, mindenhol drágább? És a karbantartó eljátszik a gondolattal, hogy milyen jó azoknak, akik nincsenek beszorítva minden évben, egy ilyen szűkös időbeosztásba. Akiknek nem számít, mikor mennek nyaralni, mert itt vannak a karbantartók, nekik úgy is itt kell lenni, hisz nélkük az átrakás nem történhet meg, és jó lenne, ha mi, karbantartók is olyan jól keresnénk, hogy akkor mehecsünk nyaralni, amikor arra ráérünk, amikor vége az átrakásnak.

Látva a jelenlegi helyzetet, ez a mi időnkben már nem fog bekövetkezni. Abban bízom, hogy talán egyszer valakinek eszébe jut, hogy a karbantartó fizikai dolgozók is a cég alkalmazottai, adjunk nekik nagyobb esélyt, lehetőséget, lehet, hogy ők is szeretnének eljutni főszezonban Balatonfüredre.

Azt várom, hogy a karbantartás vezetői kezdeményezzék ezen érvek figyelembevételét az üdülésszervezésnél, mert a Jóléti Osztályon ezt soha nem vették figyelembe, az biztos.

Nem is merem azt gondolni, hogy ez direkt van.

Arra kérem azokat, akik tehetnek azért, hogy a karbantartók a leállási szünetben nagyobb lehetőséggel tudjanak Balatonfüredre jelentkezni, tegyenek érte, okuljanak a múlt hibáiból, jövőben pedig kerüljék el azokat.

Otthonunk, Európa

Civilek párbeszéde otthonunkról, Európáról.

Napokban kezembe került tízoldalas terjedelmű kiadvány fenti címmel. Napjainkban aktuális kérdésekkel, témakörökkel foglalkozik az írás. Az olvasmányból két témakört „kiemelve” valamennyien – helyi vonatkozásban – képet adhatunk arról, hogy nálunk tulajdonképpen mi is a helyzet?

MINDENKI véleménye számít!

„Az ügyeknek a megoldásához messze nem elegendők a politikusok döntéshozók szándékai és tettei. Társadalmi összefogásra van szükség, ami feltételezi, hogy az állampolgárok és a politikusok tisztában legyenek egymás véleményével és szándékaival.”

Párbeszéd

„A nyugdíjasok – élettapasztalatuknak köszönhetően – más megvilágításban látnak fontos folyamatokat, nem egy kérdésben másképp gondolkodnak, mint a fiatalabb korosztályok.

A társadalom nem mondhat le ezekről a fontos tapasztalatokról. A döntéshozók és politikusok számára tehát alapvető, hogy megismerjék a nyugdíjasok, az idősebb korosztály véleményét azokról a kérdésekről, melyekkel napjainkban az Uniónak szembe kell néznie. Fontos, hogy hogyan ítélik meg ezeket, mit találnak valódi problémának és mit nem, vagy éppen milyen megoldási lehetőségeket látnak.”

Csupán egy megjegyzés: Ott ahol nincs párbeszéd, ott a demokráciáról sem lehet beszélni!

MJ.

Aktualitások...

Munkavédelmi Képviselő választás

A 2008. október végén megtartott munka védelmi képviselő választás után, 2008.november 12-én tartotta a Bizottság alakuló ülését.

A Munkavédelmi Bizottság (MVB) tisztség viselői:

Szabó Béla	elnök
Reményi János	elnök helyettes
Nagy Lajos	elnök helyettes

2009.01.20.-án tartott MVB ülésen a bizottság konzultációt tartott a szakszervezetekkel (PADOSZ, ADÉSZ, MÉSZ, ÜT), ahol tájékoztatták őket az aktuális és jövőbeni terveikről. Közös véleményt fogadtak el, hogy a jövőben rendszeressé kell tenni a kölcsönös információ cserét a hatékonyabb munka érdekében. Ezen ülésen került megválasztásra a Paritásos Testületbe delegált MVB tagjai: Szabó Béla, Reményi János, Nagy Lajos tag, Pergő György póttag.

A MVB ezúton is köszönetét fejezi ki a szakszervezeteknek a választás sikeres és eredményes lebonyolításában tett részvételért.

Nagy L. MvB - elnökhelyettes

Lapzártakor érkezett

MVM társaságcsoporthoz - Bértárgyalás

Lapunk megjelenése időpontjában már lezajlott a harmadik fordulója is az MVM Társaságcsoporthoz 2009. évi bér és szociális juttatásairól szóló tárgyalásnak. Az indító tárgyaláskor a felek megállapodtak a tárgyalás menetrendjében és a megállapodás tartalmi elemeiben. A munkáltatói ajánlat: 4,1 % bruttó keresetnövekedés volt, a szakszervezeti oldal követelése a 2008-as inflációs bérkorrekció alapbérévesítése és 6% keresetnövekedés a 2009-es évre.

A harmadik fordulóban az álláspontok közeledtek egymáshoz.

A munkáltatói ajánlat: 4,5% keresetnövekedés, 3% átlagos alapbér-emelés, 2% min. alapbér-emeléssel.

A munkavállalói oldal igénye: 5,2% keresetnövekedés, 5,2% átlagos alapbér-emelés, 4% minimális alapbér-emeléssel, a béren kívüli juttatások reál értéken tartása, infláció kezelése és a 2008-as év korrekció alapbérévesítése. Ez utóbbi három javaslatot a munkáltatói oldal elfogadta, a többi tételről további tárgyalások folynak.

A felek közös szándéka, hogy a bértárgyalás mielőbb aláírásra kerüljön, melynek hatálya 2009. január 1. További részletekről PADOSZ honlapján adunk tájékoztatást.

PADOSZ bizalmi képzés Balatonfüreden

Szakszervezetünk újkori életének – 20 év – mindig is fontos eleme volt az oktatás, képzés. Ez jelenti a mindenkori tisztségviselőink egyéni képzését, valamint a csoportos tréningeket egyaránt. A balatonfüredi üdülőnk kiválóan alkalmas arra, hogy a bizalmi hálózatunk egyszerre, egy helyszínen részesüljön olyan képzésben, illetve kaphat olyan ismeretanyagot, amit egyéb módon nem, vagy kevésbé hatékonyan tudnánk számukra átadni. Természetesen nem hanyagolható el az úgynevezett „csapatépítés”, vagy másként az „összetartás” szervezetre gyakorolt áldásos hatása sem.

Ezekén a hétvégi napokon a tisztségviselők – általában február közepe, március eleje – szabadidejük terhére vállalják a részvételt, hiszen tudják azt, hogy egész évre muníciót ad, feltöltődést jelent szakszervezeti munkájukhoz az ott szerzett tapasztalat.

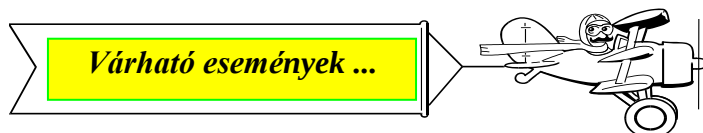
Vannak hagyományosan visszatérő programelemek, amit fontosnak tartunk évente ismételni. Ez indul a közös utazással,

folytatódik a szombat délutáni meghívott vendégünk Fórumával – ez évben Pónya József a PA Zrt Igazgatóság elnöke tiszteli meg szervezetünket részvételével – a szombat esti kötetlen, vidám programmal, majd a vasárnap délelőtti saját fórumunk lebonyolításával. Természetesen elfogadták meghívásunkat az EVDSZ vezetői is – Gál Rezső és Major Gábor – számítunk aktív közreműködésükre.

A február 13-15. között tartandó idei képzésnek fő programpontjai között szerepel a 2008. évi beszámoló és a 2009. évi költségvetésünk megvitatása, elfogadása.

A részletes programunk bemutatja azt, hogy mi foglalkoztatja tagjainkat, bizalmijainkat, mit várhatunk a 2009-es évtől. A program összeállítói nagy gondossággal szervezik az idei esztendőt is, bíznak abban, hogy jövőre sem kell lasszóval fogdosni a résztvevőket, mint ahogy az idén sincs erre szükség.

L.L.

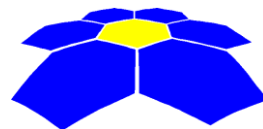

EVDSZ Oktatások

Az Egyesült Villamosergia-ipari Szakszervezeti Szövetség pályázati források felhasználásával 2009-ben hat alkalommal szervez szakszervezeti tisztségviselőknek képzést. A képzések egy-egy központi téma mentén kerülnek megszervezésre. Így többek között az európai munkajog és a magyar munkajog összefüggéseiről, általános gazdasági, alapvető szakszervezeti ismeretekről, kommunikációról, társadalombiztosítási a nyugdíj törvényekről, valamint a tagszervezés témaköreiről fognak ismereteket, tudást átadni a tisztségviselőinknek. Az első képzésre januárban került sor, amelyet februártól, havi gyakorisággal újabb öt alkalom követ. A képzések csütörtöktől szombatig terjedő időszakban kerülnek lebonyolításra a témák neves szakértőinek felkérésével. Az egyes képzések keretszáma 28 főben lett limitálva, így azon a – jelentkezés sorrendjében – csak korlátozott számban tudunk részt venni. Ezért felhívjuk érdeklődő tisztségviselőink figyelmét, hogy aki szívesen venne részt valamelyik programon, minél előbb jelentkezzen a PADOSZ irodán, vagy a főbizalmijánál.

PADOSZ

S Z Í N H Á Z

2009. március 14-én (szombat) a PADOSZ kirándulással

egybekötött színházlátogatást szervez PADOSZ tagjai és hozzátartozói részére

a komáromi **MAGYAR LOVAS SZÍNHÁZ** - ba

Az előadás címe: **Petőfi visszatér**

Zenés előadás 2 felvonásban, gyönyörű dallamok, ismert zenék (rock előadásban)

A Magyar Lovas Színház évadnyitó ünnepi előadása: A műben megelevenedik, Petőfi Sándor alakja, versein keresztül elkalauzol bennünket egy másik világba, ahol még erény volt a hazaszeretet, a barátság és a tiszta szerelem. A lovasok, mint huszárok, és harcosok itt is nagy szerepet játszanak, hiszen velük zajlottak, a nagy csaták, amit e fantasztikus rockoperán keresztül, ezzel a csodás állattal, a lóval mi is bemutatunk.

Szereplők: Pintér Tibor, Bordás Barbara, Bencze Sándor, Makrai Pál, Rosta Claudia, Mező Márió és még sokan mások.

A jegyek árai: 4.000.-

A színházjegyek árát a résztvevők fizetik.

Az autóbusz indul: 2009. március 14-én 10⁰⁰-kor, a paksi VMK parkolóból

Az előadás kezdési időpontja: 18⁰⁰. A helyek 17²⁰-tól foglalhatók el érkezési sorrendben.

Jelentkezési határidő: 2009. február 20.

Jelentkezni lehet telefonon: a 87 08 -as telefonszámon.

Túljelentkezés esetén a férőhelyek elosztásáról sorsolással gondoskodunk. A sorsolásnál elsőbbséget élveznek azon tagjaink és családtagjaik, akik még nem vettek részt korábbi kirándulásainkon.

PADOSZ Kulturális Bizottság

Folytatódik a kedvezményes vásárlás EVDSZ tagoknak

Értesítjük Önöket, hogy az ország egész területén lévő üzletünkben 2009-ben is kedvezményesen vásárolhatnak minden hónap első hétvégéjén az EDC tagkártya felmutatásával.

A kedvezményes időpontok a következők:

2009. február 7.-8.
március 7.-8.
április 10.-11. (a Húsvét miatt péntek-szombat)
május 9.- 10.
június 13.-14.
július 11.-12.
augusztus 8.-9.
szeptember 12.-13.
október 10.-11.
november 7.-8.
december 12.-13.

A kedvezmény mértéke (10%) és igénybevétele (minden termék, beleértve az akciós termékeket is, kivéve dohányáru, élelmiszer, téglá és cserép) nem változik.

A 2009. évi EDC tagkártya érvényesítő matricák a irodán átvehetők.